

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valittajan mukaan oikeudellisen virheen, kun se sovelsi 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tarkastellessaan kyseessä olevien merkkien suhteellista samankaltaisuutta. Se ei tehnyt arviointiaan sellaisen kokonaisarviointin perusteella, joka koskee kokonaisvaikutelmaa, jonka keskivertokuluttaja merkeistä saa, kun tämä näkee tai kuulee ne, vaan kyseisten merkkien muodostavien sanojen kielellisten ja sanallisten ominaispiirteiden perinpohjaisen analyysin perusteella.

Samankaltaisuutta arvioidessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi valittajan mukaan pitänyt tarkastella merkkejä kokonaisuutena ja ottaa huomioon se, millainen visuaalinen ja erityisesti foneettinen vaikutus kyseessä olevilla merkeillä kokonaisuutena tarkasteltuina on keskivertokuluttajaan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei valittajan mukaan lisäksi ottanut huomioon sitä, että kyseessä olevat tavarat ovat tavaroita, joiden osalta on kiistatonta, että kohdeyleisön voidaan olettaa olevan erittäin huolellinen sekä niitä valitessaan että niitä käyttäessään. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi soveltanut asianmukaista lähestymistapaa, se olisi katsonut, että kyseiset tavaramerkit sekä kuulostavat että näyttävät erilaisilta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei valittajan mukaan yksilöinyt kohdeyleisöä ja teki näin ollen oikeudellisen virheen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen soveltaessaan 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja katsoessaan, että potilaat kuuluvat kohdeyleisöön. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt päätellä sovellettavan lainsäädännön mukaisesti, että kohdeyleisö muodostuu lääketieteen alan ammattilaisista.

Samankaltaisuutta arvioidessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toimi valittajan mukaan mekaanisesti. Se ei punninnut havaitsemiaan samankaltaisuuksia eikä pohtinut, johtivatko ne sekaannusvaaraan. Sen sijaan se oletti, että näin oli. Näin tehtyään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kyseisten merkkien ja tavaroiden väliset erot ja katsoi, että ne eivät poista tätä vaaraa. Se teki tämän asiaa perustelematta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki näin ollen oikeudellisen virheen soveltaessaan 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinut, ja/tai rikkoi menettelymääräyksiä ja erityisesti työjärjestyksen 81 artiklaa, kun se ei perustellut päätöstään.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valittajan mukaan oikeudellisen virheen, kun se ei tarkastellut kyseisten tavaroiden keskivertokuluttajan tarkkaavaisuustasoa eikä sitä, saattaisiko tämä vähentää sekaannusvaaraa. Sen olisi pitänyt ottaa huomioon se erittäin korkea tarkkaavaisuus, jota keskivertokuluttaja osoittaa valmistellessaan valintaansa kyseisten tavaroiden välillä ja tämän valinnan tehdessään, ja vaikutus, joka tällä voi olla sekaannusvaaraan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei näin ollen soveltanut asianmukaisesti 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinut.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal de Grande Instance de Paris on esittänyt 22.2.2006 — Philippe Derouin v. Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (U.R.S.S.A.F. de Paris — région parisienne)

(Asia C-103/06)

(2006/C 108/07)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de Grande Instance de Paris

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Philippe Derouin

Vastaaja: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (U.R.S.S.A.F. de Paris — région parisienne)

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 14.6.1971 annettua asetusta N:o 1408/71⁽¹⁾ tulkittava siten, että sen vastainen on Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä 2.5.1968 tehdyn verosopimuksen kaltainen sopimus, jossa määrätään, että ansiotulot, jotka Ranskassa asuvien ja sosiaalivakuutettujen työntekijöiden Yhdistyneessä kuningaskunnassa saamia ansiotuloja ei oteta huomioon laskettaessa Ranskassa perittävien C.S.G.- ja C.R.D.S. maksun määräytymisperusteena olevia tuloja?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä. 14 päivänä kesäkuuta 1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 12.)